

"Jocs de sempre"
al pati del
C.P. Blasco Ibáñez

Alumnes de 3r de Primària - Curs 06/07

Durant els darrers cursos, al C.P. Blasco Ibáñez, a l'àrea d'Educació Física, hem volgut trasmetre als i les alumnes el coneixement dels jocs que durant dècades han format part de la vida dels seus pares i avis. Jocs que s'han jugat principalment al carrer i amb un material senzill i fàcil d'elaborar.

Aprofitem tot allò que cau a les nostres mans: pedres, botons, cartró, cordells, tacos de sabata, xapes, trossos de fusta, etc... i volem demostrar als xiquets i les xiquetes que no és necessari un gran desplegament de mitjos ni de material per poder gaudir d'una estona divertida amb els amics i amigues, companys i companyes ; només necessiten ganes de passar-ho bé.

Els jocs que practiquem són una manera de desenvolupar tant la creativitat, les habilitats motrius i el joc cooperatiu, com les habilitats socials. De fet, una de les parts d'aquest treball va estar la I TROBADA DE JOCS POPULARS A CASTELLÓ on participaren nou centres escolars, vuit de Castelló i un de Nules, on els xiquets i xiquetes de cada centre van fer molts amics amb els què van jugar als jocs que havien après a l'escola. La jornada va ser tan positiva que esperem que no siga l'última que es celebre i en la que participem.

Hem intentat donar a entendre dues coses. D'una banda, la importància de no perdre la tradició dels jocs dels nostres avantpassats, i d'una altra, la falcilitat de poder jugar en qualsevol lloc i amb qualsevol cosa front a la dificultat que suposa l'adquisició de joguines desorbitadament cares i que en la majoria de casos impliquen un joc passiu, estàtic i carent de creativitat i relació social.

Amb el nostre treball volem aportar un granet de sorra per a que ELS JOCS DE SEMPRE no caiguen en l'oblit. Animem als educadors, mestres, pares, mares, avis, àvies i demés, continuen trasmitint la pràctica i l'estima d'aquests jocs.

Imma Sabullera i Sònia Marín
Mestres d'Educació Física C.P. Blasco Ibáñez

Castelló, 14 de juny de 2007

RECULL DE JOCS
ALUMNES 3r DE PRIMÀRIA
CURS 06-07

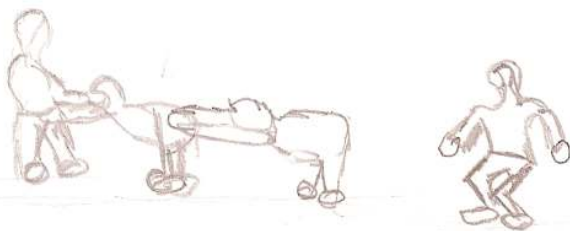
EL CARRRO, LA BURRA I L'AMO

Es fan dos grups iguals de persones es brio a sort
qui es el burro qui es el carro i qui es l'amo

Els que fan de burro s'ajupen i l'amo ha de saltar
damunt del burro, i quant s'han tirat totes

damunt dels altres l'últim se queda dir:

burro media manga mangatero quien es el
primero si acerte saltan un altra vegada els amos
i si no acerte saltan els burros,

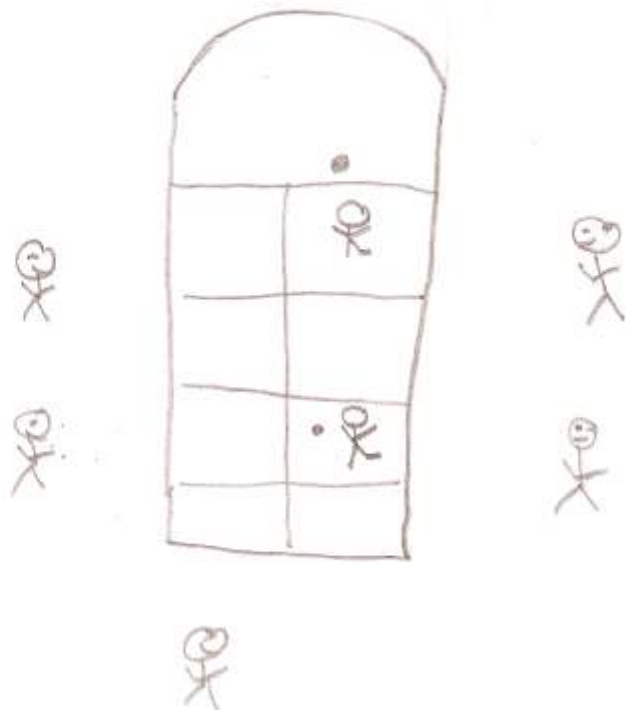

A LA CHINA

Hem de d'ibueixar-lo amb un guix
i agafar una pedra.

Hem de posar el peu dins
del quadrat, i que noisca
anant a la pata còca podera
la pedra.

Al final hi ha que xutar
la pedra a l'últim quadrat
i si ix perd.

A LA BOTIFARRA

La botifarra és un joc de cançons.
Primer ha d'entrar un i quan des
una part de la cançó ha d'entrar un altre i
tota l'estrofa així. Però no has de
perdre cançons.

"A la botifarra qui no entra paga,
al botifarra qui no irca estira."

LA MARE CARABASSERA

A cada participant se li assigna un número.

Sentats en rotlle tots els participants, un fa de mare carabassera i comença el joc dient: "La mare carabassera té 5 carabasses". Qui és el número 5 diu: "Com 5" i la mare "Que quantes". El 5 diu: "Quatre" i el quatre torna a començar.

No té final.

ALFÀBEGA.

Es lligava un extrem de la corda a una reixa.

A l'altre extrem s'hi agafava en la mà el xiquet que pagava, desplaçant-se tot el que li permetia la corda, intentant tocar amb la mà lliure a algun company. Quant tocava a un altre xiquet, aquell pagava.

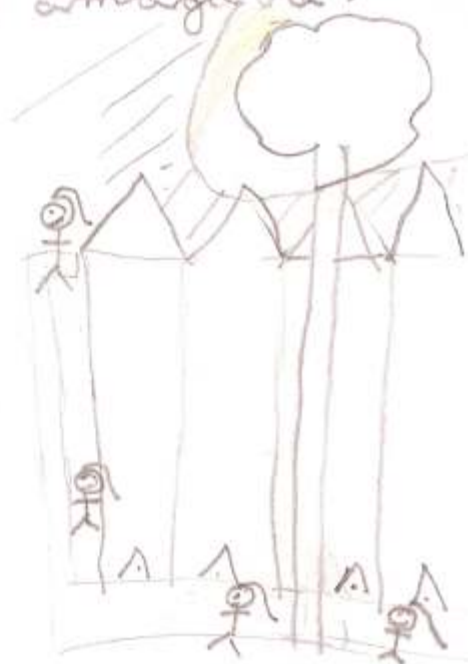

EL CONILLET AMAGAT

• Per començar es tirava a boletes a veure qui pagava.

• El que pagava s'amagava i els demés el buscaven.

• El que s'amagava si el trobaven era el que pagava i s'amagava.

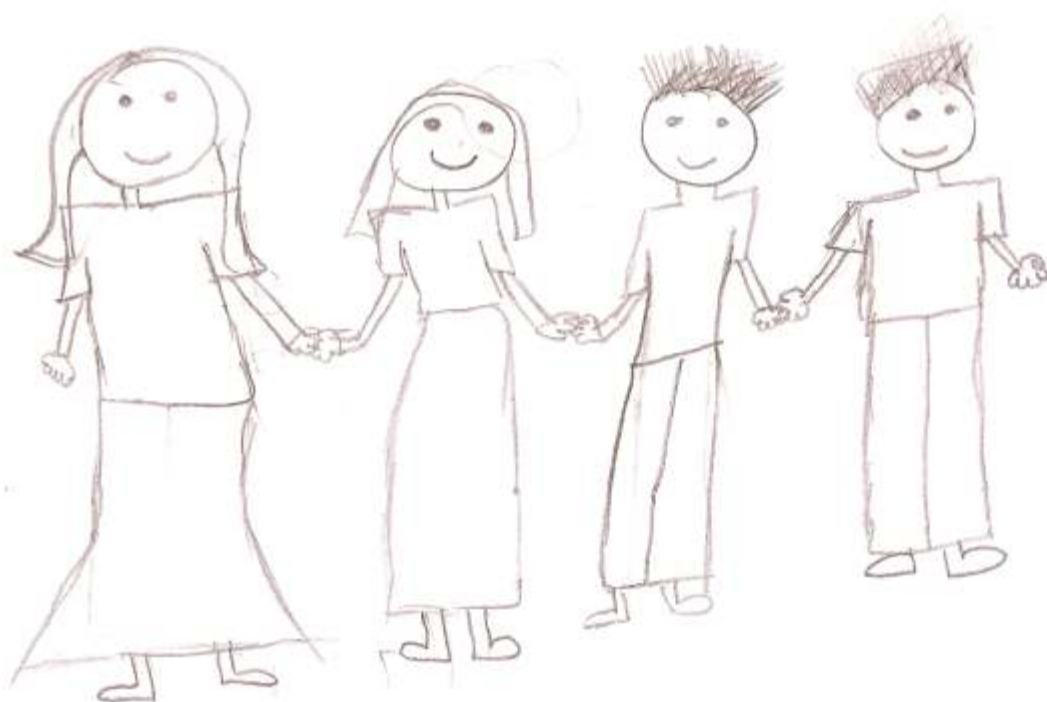

"EN UNA RENGLERA"

S'agaven uns quants de la mà i van cantant
la següent cançó:

"En una renglera de gent forastera en un carceró de
gent a muntó."

Quan acaba la cançó tots allora s'acaten
ràpidament.

LA LLUNA

LA PRUNA

La lluna la pruna consisteix en saltar a la corda una vegada i sense perdre corda.

"
La lluna
la pruna
vestida
de dol

sa mare
la crida
son pare
no vol.

Poga qui s'enganxa eliminat a perd corda.

"LES CLAUS DEL CEL"

Uns quants xiquets es senten en rogle i es treuen una sabata. Es van passant les sabates, i canten la següent canço:

des claus del cel, Sant Pere i Sant Joan, Sant
Pere a l'ava darrera i davant, amb el triqui, triqui,
triqui, trique, trau.

El que s'ha quedat sense sabata o amb dos
sabates, estan eliminats.

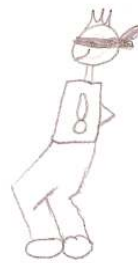

CRANE

Es fan dos grups de cinc o sis xiquets cada grup. Es tria un xiquet de cada grup i se'ls tapa els ulls.

Es fa una ratlla al terra de uns dos metres de llarg. Els xiquets que hem triat comencen a anar cap avante fins a la ratlla que hem fet. El xiquet que creu que ja estan molt prop de la ratlla, amb un clarió fa una senyal al costat dels seus peus (no mai hi ha que passar la ratlla)

Vam jugant tots els xiquets de cada grup. El grup que més xiquets s'han aproximat a la ratlla serà el guanyador.

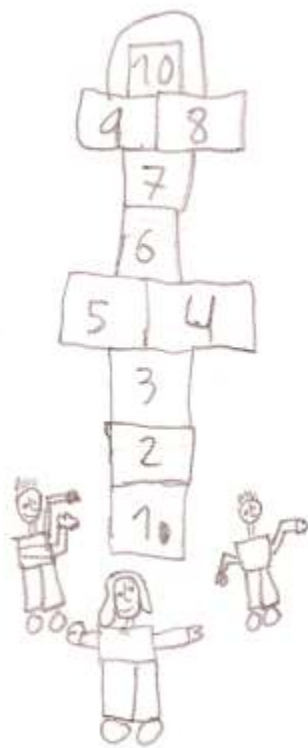

SAMBORI

Plantant amb clavis quadres i els números ven.

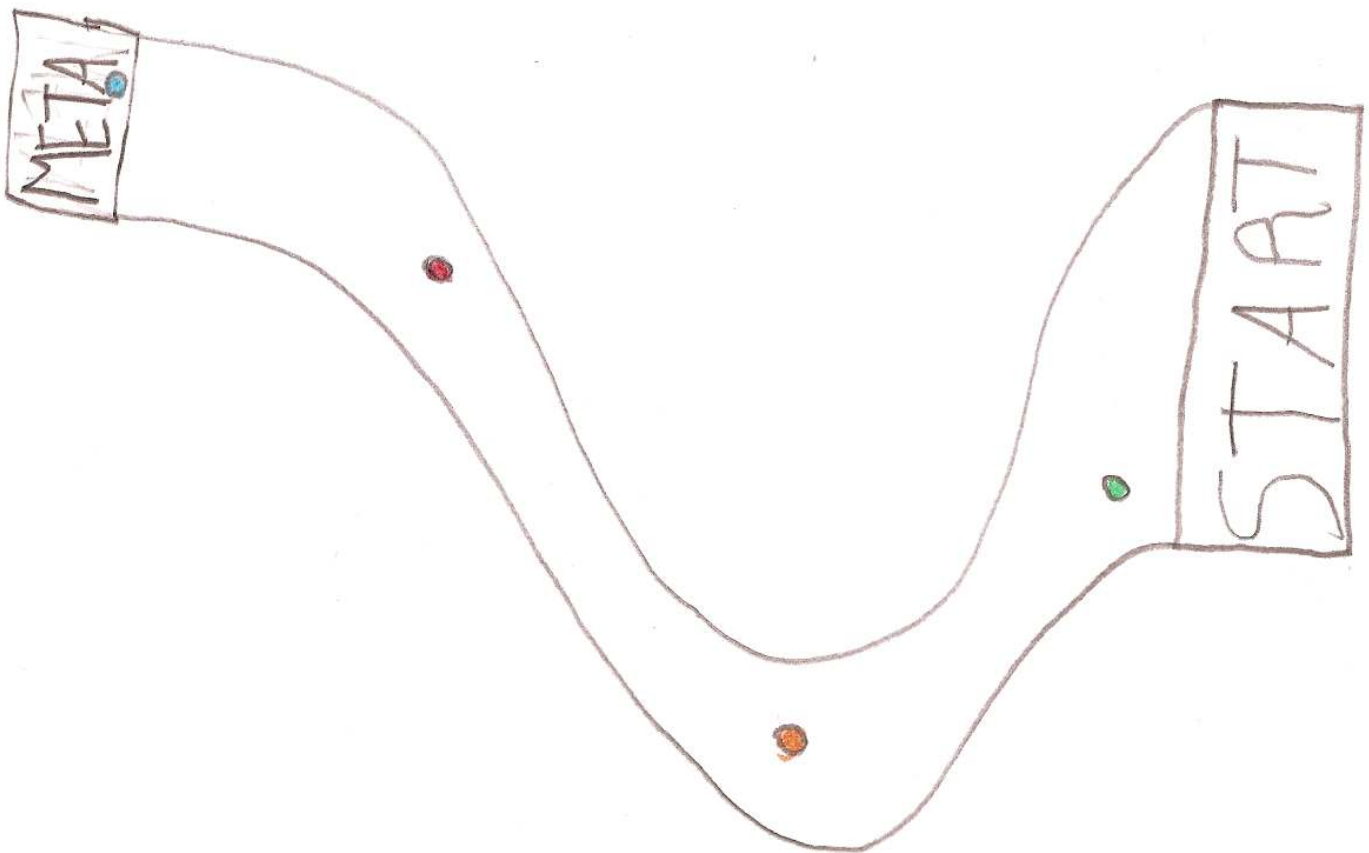
Saltant a la pata coixa, número per número i després tornant tirant la pedra número per número.

Quan algú aconseguia tirar la pedra al número deu guanyava.

LES XAPES

A les Xapes es juga amb un circuit.
Les xapes tenen que ser de diferent
color per a distinguir - les i el primer
que arriba a la meta guanya.

ALS QUATRE GANTONS

Ficant-se als quatre arbres i un en el mig.
Cada un es canvia de cantó a la senyal
del del mig. El que es queda sense
arbre s'ha de posar al mig.
No té final.

LA XINETA

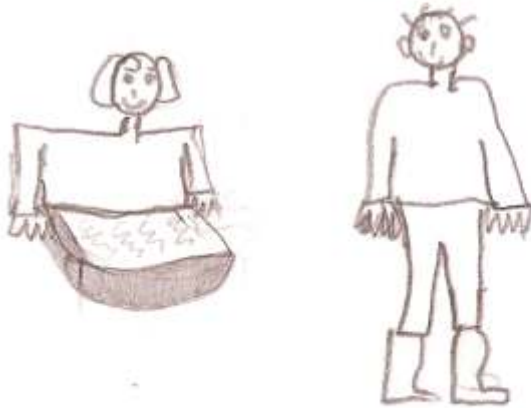
Buscar cinc pedres menudes redones.
Se tiron les cinc pedres al sol, s'agafa
una i se tira cap amunt abans d'arribar
al sol has d'agafar altra pedra. Després
agafes la que has tirat a l'aire. Tot això
a la mateixa vegada.

Quan s'acaben totes les pedres guanya
el que més pedres sense que cap pedra
caiga a terra, ha agafat.

CAPBUSSAR-SE EN UNA TINA

Necessitem una tina amb aigua.
El jugador, amb les mans a l'esquena
hauria d'introduir el cap dins una
tina o un llibrell ple d'aigua a fi
de tractar de pescar amb la boca
unes monedes que s'haurien deixat
al fons de l'atuell.
Guanya el que agafa més monedes.

PIES QUIETOS

Un xiquet té la pilota i els altres el rodejaven.

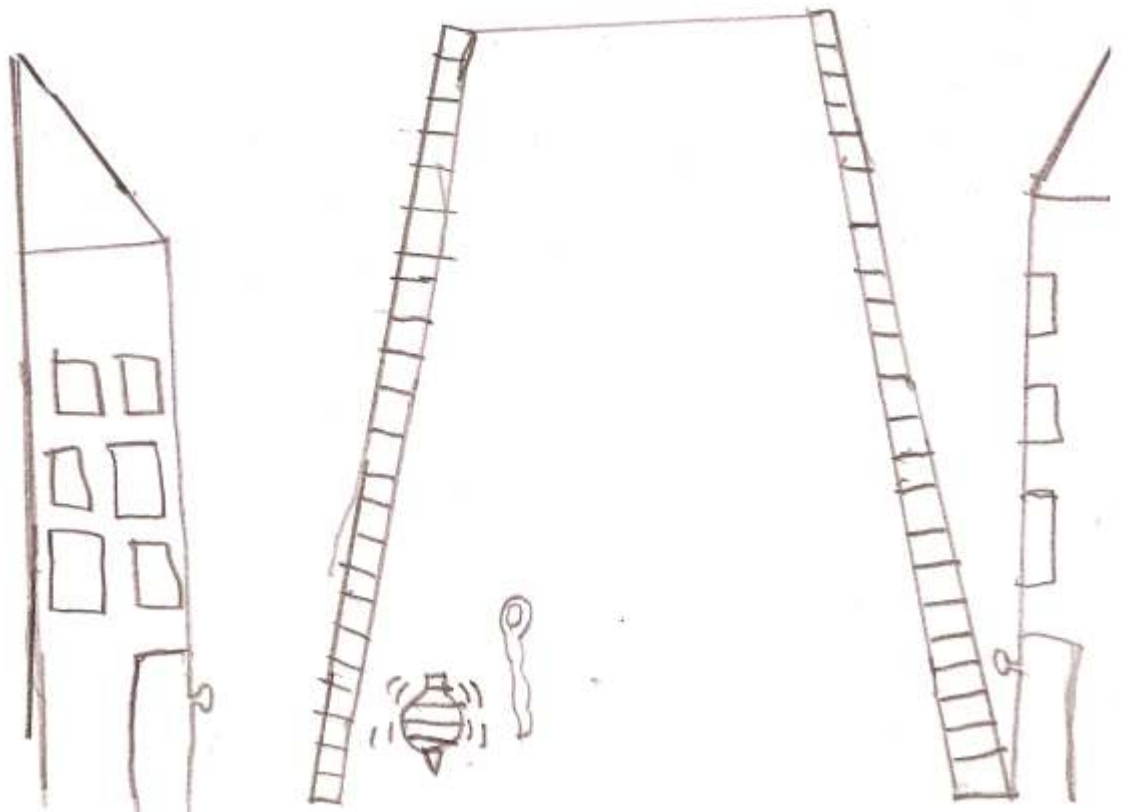
El xiquet que té la pilota la llança a l'aire i altres xiquets/es han de córrer.

Quant el xiquet que paga agafe la pilota ha de dir "pies quietos" i els altres xiquets s'han de parar.

LA TROMPA

Es prepara envoltant una bola de fusta amb el cordell.
Es llança en terra amb el cordell per què rodara i
que es mantinguerà dreta. Guanya el jugador que la terra
es mantinga més temps dreta.

TÀN GANA

S'agafava el tacó. Es ficava una moneda al tacó de canya.

Tenies que ficar-la dins del rogle.

Les monedes que estaven dins del rogle les guanyaven als contrincants.

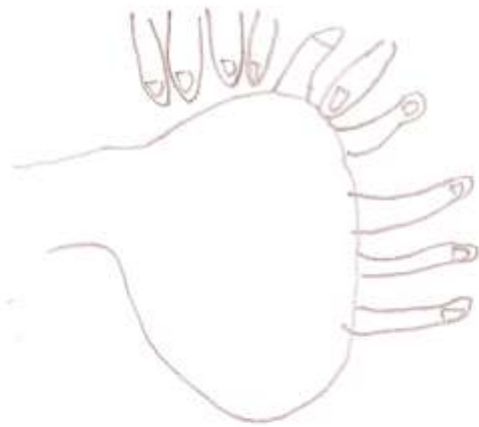

PULS VASC

Calgar les mans i agafar-li la mà
al contrincant.

Pegar-li a l'altre a la mà.

Mirarem qui tencia les mans mes reges.

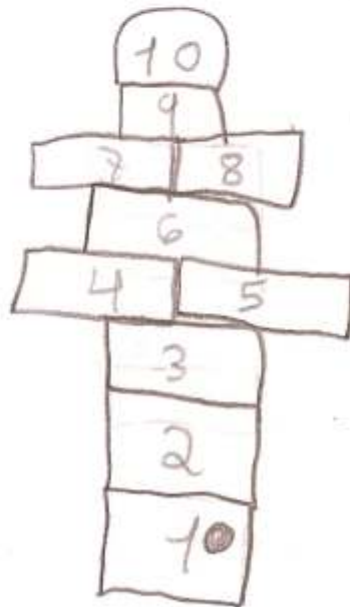

EL SAMBORI

Es pinta en terra deu quadrats i dins els números del 1 al 10.

Es llança una pedra, es bota a la pata coixa per tots els quadrats sense xafar el que havia caigut i a la tornada es recollia la pedra.

Quans tots arriben al deu l'equip que tinga més punts guanya la partida.

EL POT

Necessitem un pot.

El es posava a pagar darrere del pot, i els altres s'amagaven.

Quan el que pagava veia algú, deia el seu nom. Si algú arribava al pot sense que el veien li donava al pot amb el peu i salvava a tots.

FERRO - FUSTA

Ens ficarem tots els participants baix de la vorera amb un peu sobre el bancal.

Un xiquet era el que manava. I els altres els que cantàvem. Aleshores el que mana diu una d'aquestes accions.

I l'últim que ho feia era el que pagava.

Accions
ferro, fusta, cristal o
cristal·lina remolí o volanti o
pujar al segon pis. Calseti.

Si diuen ferro, fusta, cristal o cristal·lina ho tenen que tocar. Remolí gir, volanti pegar la volta
pujar al segon pis de una casa i finalment
calseti tocar el calseti d'un company/a.

"LA ZAPATILLA POR DETRAS."

Tots en cercle s'acatxen i un paga i es lleva la sabata i paga uns quants voltes contant la

següen canço:

"A la zapatilla por detras tris tras, mirar
"parriba" que caen judias mirar "pabajo" que
con escarabajos, abuelita, abuelitita que
hora vienen los reyes?"

- A las diez.

Abans d'acabar de contar 10 els xiquets que estan al royle, el que paga l'ha de deixar darrere d'un company.

Al que li l'ha deixada ha de córrer d'arrere d'ell per a pegar-li al cul amb la sabata. Aquest xiquet per a salvar-se ha de córrer i sentar-se al lloc del xiquet que va amb la sabata.

UN, DOS, TRES, PARET

Un paga mirant a la paret,
d'esquena a la resta de companys.

Dic: "Un, dos, tres, paret" mirant a la
paret. Mentre la resta de companys han
de desplaçar-se el màxim possible
intentant anilar el més avuimat possible on
està el que paga.

Si el que paga gira i veu a algú en
moviment haurà de tornar al principi.
Guanyen els que anilen primer a
tocar la paret.

"EL BURRO"

Es fan dos equips.

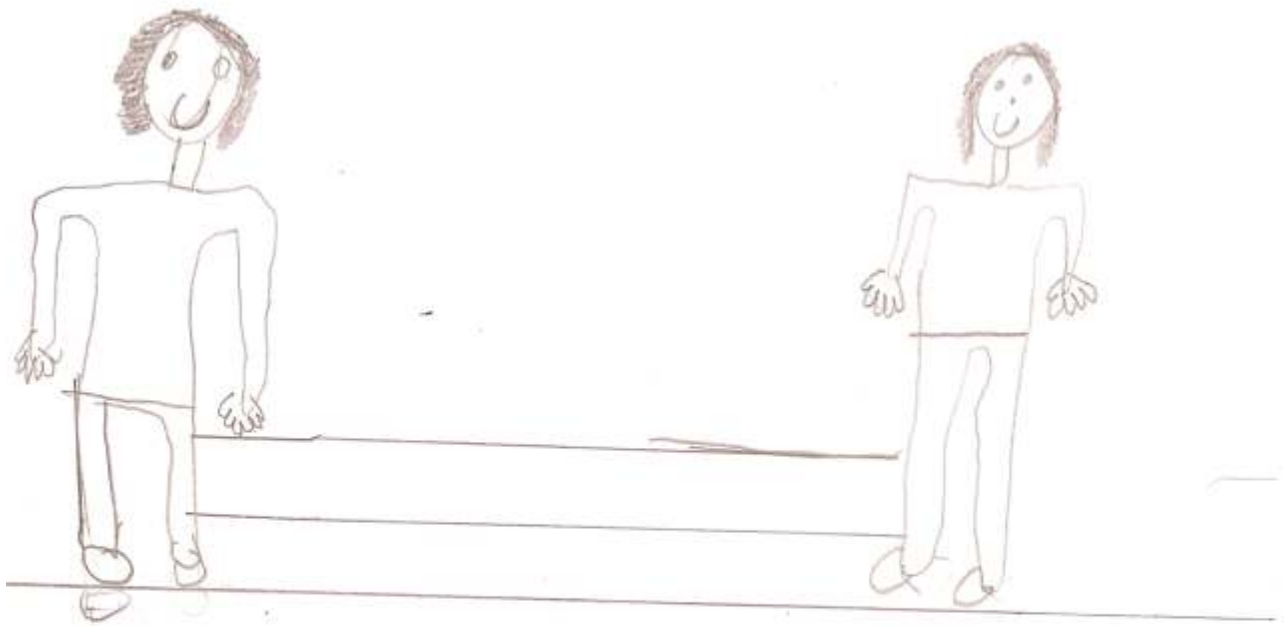
Un xiquet es posa d'esquena a la parcel amb cames obertes i altre posa el seu cap entre les cames d'aquest xiquet i la resta de l'equip es posa igual darrere de l'equip.

Un altre xiquet de l'altre equip ha de dir "Burro va!" i tots els membres de l'equip han de saltar damunt dels que estan agachats. Quan han saltat tots, el primer que està damunt li diu al que està baix:

"Xuro (tocant la mà), media manga (tocant la part interna del colze) mangotero (tocant el muscle) adiuna lo que hay en el mortero." El que està baix ha d'emdevinar quina part del braç n'està tocant. Si ho aconsegueix el seu equip salta, si no, paga un altra vegada.

LA GOMA

Dos xiquets aguantaven la goma
i una xiqueta saltava i cantaven
una cançó: "Dama conchito chiviri
se corta el pelo chiviri con las tijeras
chiviri del peluquero chiviri".

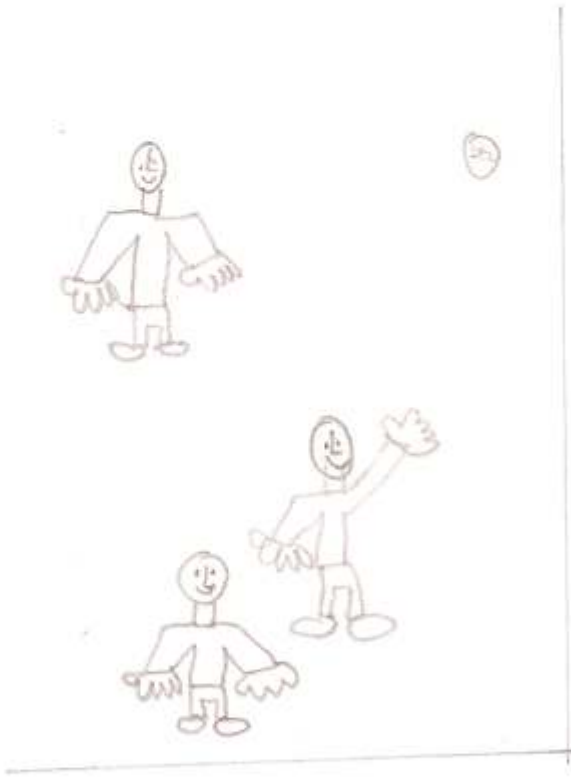

FRONTENIS

Agafar una pilota de tennis amb
molts xiquets.

1er tirar la pilota per a descalificar
als altres.

Quan quedarem 2 guanyem 1.

Al pati vam aprendre jocs per a la I TROBADA DE JOCS POPULARS a Castelló; la corda, el canut, el boli doli, balontiro, les xapes, el 7 i ½ i el mocadoret.

... i va arribar el dia...

19 de set del 2007 | el Periódico Mediterráneo

TRADICIONES

400 escolares participan en la Trobada de Jocs Populars

|| C. GARCIA
CASTELLÓN

Unos 400 alumnos de nueve centros escolares de Castellón y uno de Nules se darán cita, hoy, en el parque Ribalta en la primera edición de la Trobada de Jocs Populars. El objetivo es, según la organización, "compartir una jornada de juegos populares tradicionales de nuestras comarcas".

Los protagonistas serán los estudiantes de segundo ciclo de los centros Blasco Ibáñez, Cervantes, Esèrcit, Gaetà Huguet, Isabel Ferrer, Jaume I, Sanchis Yago y Serrano Súñer, de la capital; y el CHIP Pio XII de Nules. "Para que la interacción sea máxima, se han establecido grupos de juego, que compartirán desde el set i mig a saltar a la comba, el canut o las chapas", explican desde la comisión coordinadora. La cita comenzará a las 9.15 horas en el andén central del parque, hasta las 12.30 horas, en actividades programadas para que ruefen los niños cada 20 minutos. ■

► Los niños saltaron a la comba en grupos de 10 personas.

|| TROBADA LÚDICA POPULAR EN EL RIBALTA

400 alumnos recuperan 'jocs de sempre'

● Niños de nueve colegios jugaron al 'boil', a la comba, al 'canut' o las chapas

C. GARCIA
CASTELLÓN

La Ribalta acogió la jornada lúdica en la que 400 escolares de nueve centros de Castellón se jugaron el volvi por el volvi al boil, a las chapas, al canut o a las canicas. Solo a última hora, cuando ya estaban metidos en burras, como decía uno de sus profesores, tuvieron que correr para protegerse del aguacero. Ya eran las 12.30 y el agua llevaba media hora queriendo conquistar la Trobada de Jocs Populars al Parc Ribalta, con lo que los profesores buscaban "recordar aquellos juegos que, de pequeños, no tení-

amos de la tecnología, y que se buscaban más en la actividad física, en la cooperación entre los chicos y en cosas raras como jugar con el volvi como lengua vehicular", explicó uno de los monitores.

Los tiempos avanzan y eso se nota en que no había juegos de chicos y de chicas. Todos contra todos. El salto a la comba fue uno de los más celebrados, al igual que el set i mig o el canut. En el circuito establecido en el parque Ribalta, por el que pasaron todos, los más mayores y también los más pequeños, que se divertieron, con sus pañ y sus mallas, en una jornada lúdica que "repetiremos". Lo dicen los mismos chicos, estudiantes de segundo ciclo. Uno de ellos asegura que "ahora yo sé a qué jugaban mis padres". ■

|| MÁS INFORMACIÓN Y SUSCRIPCIÓN
www.elperiodico.com
|| Correo: 0011730@periodico.com

Castelló, juny de 2007

amb la col·laboració

Des d'ací volem donar les gràcies,

al C.P. Blasco Ibáñez i al claustre de mestres que ens permeten fer aquest tipus d'activitats a l'escola,

a l'AMPA del centre que va col.laborar en la I Trobada de Jocs Populars, fernt-nos unes samarretes,

i al PATRONAT D'ESPORTS de Castelló per la publicació d'aquest llibret que tanta il.lusió ens fa.

GRÀCIES A TOTS !!!